

Sygn. akt IV KK 408/16

POSTANOWIENIE

Dnia 30 listopada 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Wiesław Koziellewicz

po rozpoznaniu na posiedzeniu w dniu 30 listopada 2016 r.,
sprawy **J.K.**

skazanego z art. 229 § 3 k.k. w zw. art. 229 § 1 k.k.

z powodu kasacji wniesionej przez obrońcę skazanego
od wyroku Sądu Okręgowego w K.

z dnia 5 kwietnia 2016 r., sygn. akt XXIII Ka (...)

zmieniającego wyrok Sądu Rejonowego w M.

z dnia 2 lipca 2015 r., sygn. akt II K (...),

**na podstawie art. 531 § 1 k.p.k. kasację pozostawić bez
rozpoznania, a kosztami sądowymi postępowania kasacyjnego
obciążyć skazanego.**

UZASADNIENIE

Prawomocnym wyrokiem z dnia 5 kwietnia 2016 r., sygn. akt XXIII Ka (...), Sąd Okręgowy w K. utrzymał w mocy wyrok Sądu Rejonowego w M. z dnia 2 lipca 2015 r., sygn. akt II K (...), skazujący J.K. za przestępstwo z art. 229 § 3 k.k. w zw. z art. 229 § 1 k.k. na karę jednego roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres dwóch lat próby i 50 stawek dziennych grzywny, ustalając wartość jednej stawki na kwotę 20 złotych.

Od prawomocnego wyroku Sądu Okręgowego w K. obrońca skazanego złożył kasację, w której podniósł zarzuty rażącego naruszenia

przepisów prawa procesowego, tj. art. 433 § 1 i 2 k.p.k. w zw. z art. 7 k.p.k. Skarżący w konkluzji wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i uniewinnienie ewentualnie uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy w celu jej ponownego rozpoznania w postępowaniu odwoławczym.

Prokurator w złożonej odpowiedzi na kasację wniósł o uznanie kasacji za oczywiście bezzasadną i jej oddalenie.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Na wstępie przypomnieć należy, że po myśli art. 523 § 2 k.p.k. kasację na korzyść można wnieść jedynie w razie skazania oskarżonego za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe na karę pozbawienia wolności bez warunkowego zawieszenia jej wykonania. Ograniczenie wynikające z cytowanego wyżej przepisu nie dotyczy kasacji wniesionej z powodu uchybień wymienionych w art. 439 k.p.k. lub w wypadku określonym w art. 521 k.p.k. (art. 523 § 4 k.p.k.).

Wobec treści prawomocnego wyroku i wymierzenia J.K. kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania i grzywny za przypisany czyn, wniesienie kasacji byłoby dopuszczalne wtedy tylko, gdyby Autor kasacji podniósł zarzut uchybienia stanowiącego bezwzględną przyczynę odwoławczą wskazaną w art. 439 k.p.k. Takiego zarzutu nie podniesiono jednak w kasacji. Kasacja obrońcy skazanego jest zatem niedopuszczalna z mocy ustawy, a prezes sądu odwoławczego lub upoważniony sędzia, powinien był odmówić jej przyjęcia. Ponieważ tego nie uczynił, powinnością Sądu Najwyższego, wynikającą z art. 531 § 1 k.p.k. było pozostawienie kasacji bez rozpoznania, jako nie odpowiadającej przepisom wymieniony w art. 530 § 2 k.p.k.

Kierując się powyższym Sąd Najwyższy rozstrzygnął jak na wstępie.